

Louis De Weerd

Hoewel hobbymatig begonnen, kreeg de witblauwfokkerij bij Louis De Weerd een professionele insteek. De balansen vormen showsuccessen en enkele zonen op de ki.

Beroep:	tuinbouwteelt met sla en tomaten
Ras:	witblauw
Aantal stuks:	50

Chanel de Saint Fontaine ligt aan de basis van fokbedrijf van Louis Deweerdt

De charme van Chanel

Dat investeringen in fokkerij kunnen lonen, bewijst de fokkerij 'Van Perenhof'. Ramona van Perenhof vormt de kroon op het fokkerijwerk van Louis De Weerd, samen met haar ki-zonen Winston van Perenhof (v. Germinal) en Morito van Perenhof (v. Adajio).

tekst **Annelies Debergh**

Enkel de weiden rondom zijn getuige van de veehouderijactiviteit op het serrebedrijf van Louis De Weerd (60) en Simonne Van Hissenhoven (59) uit Onze-Lieve-Vrouw-Waver. Achter de serres – na de slateelt inmiddels vol begroeid met tomatenplanten – huist het witblauw.

Het mag dan wel over een hobbymatige neventak gaan, het betekent niet dat het zomaar een witblauwe veestapel betreft. De voorbije jaren groeide het niveau van de fokkerij dermate dat het witblauwbedrijf 'Van Perenhof' zich de afgelopen maanden op diverse prijskampen op het

hoogste niveau kon begeven. Enkele fokstieren in tal van ki-stallen zetten de naam van de fokkerij nog kracht bij.

Ravissante Ramona

Wie de kans krijgt de boxen met vee hier te bewonderen, krijgt de veestapel bijna

Casper van Perenhof (v. Sheriff) succesvol op de voorbije editie van de fokveebeurs Affligem

in stijgende lijn te zien. In de laatste box prijkt Germinaldochter Ramona van Perenhof, zonder twijfel het toonbeeld van de Van Perenhoffokkerij.

Bij de box houdt Louis De Weerdts even halt. Ramona geniet duidelijk veel aanzien op het fokbedrijf. 'Het wil lukken dat je in de fokkerij die massa vlees bijeen krijgt', klinkt het vol bewondering. Meteen volgt een verwijzing naar haar zoon Winston van Perenhof. De Odilontelg huist inmiddels in de stallen van Génétique Avenir Belgimex en maakte de voorbije maand een indrukwekkend ki-debuut met opvallende eerste fokwaarden. 'Dat een dier als Ramona haar kwaliteit vervolgens ook nog doorfokt, dat vind ik het mooiste van allemaal.'

Met Adajiozoon Morito van Perenhof in de stallen van de Belgian Blue Group trok nog een andere Ramonatelg ki-belangstelling. 'Een stier op de ki krijgen is toch een van de mooiste dingen om te behalen', glundert de fokker.

Hij noemt zowel Winston als Morito. 'Een stier op de ki krijgen is niet eenvoudig. Alles moet kloppen. De stier moet goed zijn, de cijfers moeten juist zijn en er mogen geen erfelijke gebreken zijn. Tegen dat je daar allemaal zekerheid over krijgt, ben je al snel een jaar verder.'

Chanel in de genen

Met Ramona komt meteen het hele verhaal achter de fokkerij naar voren. Want de voorouders van Ramona legden de basis voor het leeuwendeel van de veestapel. De Germinaldochter stamt uit Naomie van Perenhof (v. Osborne), op haar beurt een dochter van Chanel de Saint-Fontaine. De Weerdts onderhoudt al langere tijd nauwe contacten met de Waalse fokker Luc Mahoux en neemt zo af en toe een aandeel in beloftevol fokvee van 'de Saint-Fontaine'. 'Zo kwam ik indertijd bij Chanel de Saint-Fontaine terecht. Dat dier heb ik toen voor de helft gekocht.'

In het ideaalbeeld van witblauwe fokkoeien blijft Chanel voor Louis De Weerdts zowat het belangrijkste toonbeeld. 'De combinatie met Osborne was hier erg succesvol. Ik kreeg drie vaarzen en zeven stieren uit die spoeling. Ik was zo meteen vertrokken in de topfokkerij.' Behalve Osbornedochter Naomi liet ook volle zus Namara van Perenhof haar sporen achter in de veestapel. 'Ik denk dat in zowat elke bloedlijn op ons bedrijf er uiteindelijk ook Chanelbloed in zit', zegt Louis nog. 'De combinatie met Osborne leverde daarbij zeker het belangrijkste

Ramona van Perenhof (v. Germinal), moeder van de ki-stieren Winston van Perenhof (v. Odilon) en Morito van Perenhof (v. Adajio)

aandeel. Met de volle zussen Naomi en Namara zijn de pijlers van de veestapel gelegd.'

Er langzaam in gerold

De liefhebberij voor vee was Louis De Weerdts eigenlijk niet meegegeven. 'De vraag was vooral hoe we de extra grond rond het serrebedrijf zouden benutten', doet hij het verhaal uit de doeken. Het begon bij witroodvee, maar door tegenvallende geboortes kwam daar een streep onder. 'Een veehandelaar uit de buurt bracht me een witblauwstierkalf en dat kalf groeide uit tot een enorme stier op twee jaar tijd waar ik een mooi bedrag voor kreeg. Dat ras moest ik hebben. Zo ben ik in de witblauwfokkerij gerold.'

Als vervolg op die start kocht de witblauwfokker een goede fokkoe. 'Met haar stierkalf ben ik later naar de prijskamp in Heist-op-den-Berg getrokken. Met succes. En toen was ik helemaal verkocht: zowel aan het witblauw als aan de prijskampen.'

Prijskampen zijn nog steeds een belangrijk streven. Het bedrijf haalde om die reden al snel het I3-statuuut en is vrij van de ziekte ibr. Onder de jongste successen zitten de zeges van Casper van Perenhof (v. Sheriff) en Brent van Perenhof (v. Benhur), winnaars bij de middenklassen stieren op de fokveedag in Affligem. 'Prijskampen vragen veel voorbereiding. Een deelname moet je altijd goed van tevoren plannen.'

Deelnemen aan een nationale strijd is

het hoogste streven. Zo was deze witblauwfokker al in Brussel te zien met Giboulée de Saint Fontaine (v. Elan SF), een koe in gedeeld eigendom met Luc Mahoux, en uiteindelijk kampioene op de nationale show. 'Je moet er al echt van overtuigd zijn dat je iets bijzonders in de stal hebt als je wilt deelnemen aan een nationale show. Pas dan kun je ook nationaal iets betekenen.'

Met topproducten in de stal noemt Louis De Weerdts een goed vervolg zoeken in de fokkerij soms moeilijk. 'Als je goed vee hebt lopen en een behoorlijk niveau bereikt, is het moeilijk om daar een goed vervolg aan te geven. Hoe moet je dan verder en met welke stieren moet je dan werken?'

Deze fokker steekt niet onder stoelen of banken dat ook de ontdekking van de zeven gebreken en de teruggedrongen in teelt het ras terug op de kaart hebben gezet. 'De vaststelling van de zeven gebreken is toch wel de redding van het ras geweest. Nu pas zie je de dieren ook echt weer vooruitgaan. Ze blijven nog altijd even dik, maar zijn de laatste jaren wel weer groter geworden. Zoals het nu gaat, zit het witblauw op een goed spoor.'

Voor zijn eigen fokkerij hecht Louis De Weerdts veel aandacht aan beenwerk en gestalte. Op Imperial, Sheriff, Argan en Benhur is veel ingezet. Ook Soucieux en Morito komen aan bod en waar het kan krijgt ook Winston kansen. 'Het kost me soms wel een uurtje tijd achter mijn bureau om de paringen te maken. Maar dat is juist het mooie aan fokkerij.'